

SCHRIFTMEDITATIE

"En bedroeft de Heilige Geest Gods niet".

Efeze 4:30b

Het werk van de Heilige Geest is wonderlijk en onnaspeurlijk. De wind blaast waarheen hij wil.

Groot en teer is de werking van de Heilige Geest.

Nooit kunnen nietige mensen de diepte en breedte van de arbeid van de Geest bevatten. Geen plaats kan gewezen worden, waar de Geest niet kan komen.

Waar zou ik heengaan voor Uw Geest en waar zou ik heenvlieden voor Uw aangezicht?

In de meest chaotische toestanden is vaak nog iets te merken van de remmende werking van de Heilige Geest.

Inzonderheid is de Geest geschonken aan de kerk van God. Het is de Geest, Die levend maakt..Hij leidt in alle waarheid..Hij verheerlijkt Christus..Hij geeft te spreken of verhindert te spreken..Hij verlicht het verstand..Hij bedenkt het leven..Hij reinigt de zielen.

De Heilige Geest is niet "iets", nee, Hij is Iemand. Hij is de derde persoon van het wezen van God.

Omdat de Heilige Geest een persoon is, kan Hij ook worden bedroefd...uitgeblust. Zij deden Zijn Heilige Geest smaadheid aan.

Wij zullen nooit ten volle beseffen hoe groot onze zonden tegen de Heilige Geest zijn.

Vaak wordt gesproken over het lijden van de Heere Jezus. Misschien is het nodig te spreken van het lijden van de Heilige Geest.

Hoe lang en hoe diep lijdt de Heilige Geest aan ons?

"En bedroeft de Heilige Geest Gods niet".

Waarin bedroeven wij de Heilige Geest?

Laten we proberen enkele dingen te noemen: Het is het werk van de Heilige Geest om zondaren te verbinden aan de Heere Jezus. Hij overtuigt ons van onze hopeloosheid en krachteloosheid in het vlees. Buiten een levend geloof in de Heere Jezus, openbaren zich de werken van het vlees. Daarom is iedere actie van het vlees, een bedroeven van de Geest. Het vlees kent veel aandoeningen. Soms streeft het naar heiligheid. Dan stelt het zich weer op in de brute handhaving van de zonde. Soms schreit het vlees tranen van spijt over de zonde. Dan troost het zich weer met spijt en berouw, in de stellige verwachting van de vergeving van de zonden (ik heb immers spijt). Intussen is het alleen onze eer die wij zoeken te redden. We zijn verdrietig omdat wij zoiets konden denken, zeggen of doen. Ons verheven "ik" kreeg een deuk, en nu proberen we zo goed mogelijk de schade te herstellen. We noemen dit "dagelijkse struikelingen" en onze "dagelijkse bekering". In feite is het altijd nog een bekering tot onszelf. Al deze werkingen van het vlees bedroeven de Heilige Geest. Immers, de Geest weet wat van het maaksel is te wachten. Van verre kent Hij onze gedachten. Hij wil overtuigen van zonde, omdat we in Jezus niet geloven. En wij doen al ons best onszelf te overtuigen dat we wel in Jezus geloven. Maar de Jezus die wij geloven, zijn wijzelf.

De zot vouwt de handen samen en eet z'n eigen vlees.

Jezus sprak: Die Mijn vlees eet.....

Bedroeft de Heilige Geest Gods niet.

Altijd weer slaan wij onze wortelen uit in de slechte grond van de eerste Adam. Deze kwaal lijkt een chronisch karakter te dragen. Ondergronds kruipen de wortelresten verder..en onder gunstige omstandigheden groeit er een geliefde boom voor de vogelen des hemels omhoog. Paulus spreekt in dit verband van "uit-

zinnige galaten". Dit alleen wil ik van u leren: Hebt gij de Geest ontvangen uit de werken der wet, of uit de prediking des geloofs? Zijt gij zó uitzinnig? Daar gij met de Geest begonnen zijt, voleindigt gij nu met het vlees? Die u dan de Geest verleent, en krachten onder u werkt, doet Hij dat uit de werken der wet, of uit de prediking des geloofs?

Mijn kinderzens, die ik wederom arbeide te baren, totdat Christus een gestalte in u krijgje.....

Met onze vleeselijke aktie raken wij de Heilige Geest in de kern van Zijn Christusverheerlijkend werk. Daarom:

Bedroeft de Heilige Geest Gods niet.

Uit deze zonde van het vlees vloeit een stroom van ongerechtigheden voort..De mens op zichzelf..De mens die in waarde is..

Waar de verbinding met de ware Wijnstok wordt gemist, is ook geen vrucht te verwachten. Er blijft dan alleen "werk" over.

En de werken van het vlees zijn openbaar: Over-spel, hoererij, onreinheid, ontucht, afgoderij, venijngeving, toorn, gekijf, tweedracht enz.

Zelfs al doet het vlees zich voor in een schijn van godzaligheid, nederigheid, een niet sparen van het vlees... Het blijft alles gericht op de verzadiging van het vlees.

De eerste Adam kan geen vruchten voortbrengen. Hij leeft in de werken van de duisternis.

Waar geen hoofd is, is geen lichaam. Waar geen wijnstok is, zijn geen vruchten. Zo volgt dan op de kernzonde van het "geloof in zichzelf", de droeve werkelijkheid van de mens der zonde. Van deze zondemens is geen verwachting.

Ziet, de Heilige Geest is gekomen om zondaren van zichzelf af te brengen. Hij wederbaart tot Christus en Zijn genade.

In ons persoonlijk leven kunnen we ontdekken hoe hard en koud we zijn buiten de gemeenschap met de Wijnstok. Al is er nóg zoveel beweging,

het blijft alles binnen de cirkel van ons eigen bestaan. Ook kunnen we uit ons eigen leven weten de kracht en de gevolgen van het ongehoof. Dan bloeien de giftige planten van bitterheid, toornigheid, gramschap, geroep en lastering.

Ziet ge nu, dat alléén in de Heere Jezus Christus alles te vinden is wat wij nodig hebben? Dit geldt bij aan- en voortgang..van begin tot einde.

Zonder Hem kunnen wij niets doen. Alléén in verbondenheid met Hem, vloeien de sappen van de Wijnstok in de ranken. Deze waarheid is ontluisterend voor het vlees. Eénmaal hebben wij de levensgemeenschap met God verbroken. Toen werden wij tot vlees. Het ontbindingsproces nam een aanvang.

Bedroeft de Heilige Geest Gods niet

door deze waarheid te ontkennen. Bedroeft de Geest niet, door in uw eigen zelf de kracht tot leven te zoeken. Bedroeft de Geest niet door bij uw eigen dode geloof te volharden. Gij zult moeten bekennen, dat de muren van Jericho blijven staan bij dat dode geloof.

Bedroeft de Geest van God niet

door de leer van profeten en apostelen aan te passen aan uw ervaringen. Zo vinden wij tenslotte een valse vrede in onze eigengerechtigheid en ongerechtigheid.

Misschien zegt u: Ja, ik stem deze waarheid toe, maar ach, hoewel mijn ziel dit weet..ik zie meer ongeloof en dood geloof dan een levend geloof in de Heere Jezus. Zo gevoel ik mij dan tussen twee vuren in: Enerzijds de wetenschap en ondervinding, dat de vrucht van de Geest gevonden wordt in de geloofsgemeenschap met Christus..Anderzijds de ervaring, dat ik daar niet ben..dat ik zulk een levend geloof niet beoefen, en dat zulks ook blijkt in de praktijk van het leven. Ik zie geen dag zonder zonde..geen dag zonder nieuwe afdwalingen.

Hoe moet ik daar nu uitkomen? Dat ik de Heilige Geest bedroef, erken ik. Ook erken ik, dat in Christus genoegzame kracht is tegen alle zonde. Nee, het is niet de schuld van mijn ~~dierbare~~ Zaligmaker..Ik echter ben zo'n stompzinnig schepsel..ik ben de schuldige.. ik moet mij schamen.

Hoe moet het nu?

Bedroef de Heilige Geest Gods niet.

Wanhoop niet aan Zijn werk...vertwijfel niet aan de ware Wijnstok. Gij zoudt wel willen geheel en al met Hem vervuld te zijn. Deze heerlijke staat, zonder zonde, zal zeker komen. Waarom zal het zeker komen? Omdat in Christus deze heerlijke staat gekomen is.

Daarom zal Israël verlost worden van al zijn benauwdheden. Dat zal de triomf van de Heilige Geest zijn...als alle onheiligheid uit het midden zal zijn weggedaan.

Tot zolang hebben wij de vermaning:

En bedroeft de Heilige Geest Gods niet,

hard nodig. Die vermaning gebruikt de Heilige Geest om ons de valse rust te ontdekken. Hij ontdekt ons aan het feit, dat wij zo graag onszelf gelijk geven in ons ongelijk voor God. Hij treft ons hart, waar wij wandelen op onze eigen wegen.

Bedroeft de Heilige Geest Gods niet.

Het vlees neemt het niet zo nauw. Maar de Geest neemt het nauw, daar Hij het uit Christus neemt. O, dat wij als veroordeelde misdadigers voor Hem mochten buigen. Bij Hem alleen is raad. Bij Hem is een fontein tegen de zonde.

Bij Hem is een: Ik wil, en zij zullen.

Lieve vrienden..een gezegend Pinksterfeest.

Het Loofhuttenfeest is aanstaande. De bellen der paarden zullen getuigen van de heiligheid des Heeren.

Hartelijk gegroet in Hem, Die leeft. Lieve

Geest, verlaat ons niet al te zeer.

Och, schonkt Gij mij de hulp van Uwen Geest,
mocht die mij op mijn paân ten leidsman
strekken.

'k Hield dan Uw wet, dan leefd' ik onbevreesd;
dan zou geen schaamt' mijn aangezicht
bedekken,

wanneer ik steeds opmerkend waar' geweest,
hoe Uw geboôn mij tot Uw liefde wekken.

psalm 119:3.

D.C.O.

oo00oo

SCHRIFTMEDITATIE

"Ik zal de Vader bidden, en Hij zal u een
andere Trooster geven, opdat Hij bij u blijve
in der eeuwigheid".

Johannes 14:16.

Dat is nu goed over de Heilige Geest gespro-
ken, dat Hij een TROOSTER genoemd wordt, en
dit om onzentwil.

Want wat Zijn Godheid aangaat, is Hij met de
Vader en de Zoon onafscheidelijk verenigd,
maar voor ONS wordt Hij een TROOSTER genoemd.
Zodat deze naam niet anders is dan een open-
baring of een teken, waarvoor men de Heilige
Geest toch houden zal, namelijk voor een
TROOSTER. Trooster wordt niet genoemd Mozes
of zulk een wettisch drijver, die ons vrees
aanjaagt met duivel, dood en hel; maar Hij,
die een treurig hart doet lachen en vrolijk
maakt voor God, en u beveelt goede moed te
hebben als iemand, wie de zonden vergeven,
voor wie de dood geworgd, de hemel geopend
is en wie God toelacht. Die deze beschrijving
goed kon begrijpen, hij had het reeds gewon-
nen en zou niets dan alleen troost en vreugde
vinden en zien in hemel en op aarde. Want dat
de Vader deze Trooster zendt en Christus daar-
om bidt, dat zal Hij wel niet in toorn doen,
maar dat moet uit louter vaderlijke en

hartelijke liefde voortvloeien. Daarom zal een Christen hier vlijtig leren zich deze titel of naam des Heiligen Geestes recht ten nutte te maken, dat Hij een Trooster is, en dat wij de bedroefden en vreesachtigen zijn, die Hij troosten moet. Gelijk Hij dan ook genoemd wordt een Trooster van ALLE bedroefden, niet alleen van ons, maar van allen, die in de ganse wereld zijn. Ook zegt Hij hier dat Hij zulk een Trooster wil zijn, die eeuwig bij de christenheid blijft. Gelijk ook in de wereld altijd blijft niets dan haat, vervolging, ergernis en allerlei ellende, zodat een christen eindelijk moede en versaagd worden moet; zoals mij dikwijls overkomen is, dat de duivel mij door de wereld en mijn geweten zó beproefd heeft, dat mij adem en leven bijna geheel ontbraken. Gelijk hij nog niet ophoudt ons te verschrikken en moede te maken met zonde en dood, zo zal de Heilige Geest ook niet ophouden het hart onder dat alles te vertroosten en moed in te blazen, dat wij dit overwinnen en zeggen: Ik zal niet sterven, maar leven, al voelen wij meer dan duizend doden. Nog wil ik voor God rechtvaardig en heilig zijn, al voel ik de zonde der gehele wereld op mij. Nog wil ik naar de hemel gaan en zalig zijn, al spert gij uw helse muil wijd tegen mij op. Want mijn Heere Christus is toch mijn vijand niet, noch de Vader, noch de Heilige Geest, daar zij allen tegelijk bewerken dat ik de troost geniet, die de Vader zendt, om welke de Zoon bidt, die de Heilige Geest zelf brengt. Daarmede zullen de Christenen tot hun troost altijd bezig zijn en dat zullen zij betrachten, in weerwil van alle ingevingen, alle vrees, alle dreiging, die zij gevoelen en bemerken. Dit zullen zij niet aanzien, maar zij zullen zich aan dat Woord houden, waarin de Heere be-looft hun de Trooster te zenden, en dat nu reeds gedaan heeft en nog altijd doet, tot aan het einde der wereld.

Dr. Martinus Luther.